

mer det mig dog, at det beregnede Beløb er temmelig rigeligt, og at det maaske vilde være mere hensigtsmæssigt at formindske Beløbet noget og i Stedet søge at oprette en Forsøgsstation i Vestjylland. Den Betydning og Værdi, som en saadan Forsøgsstation har for den landøkonomiske Drift, er saa indlysende, og det skal jeg ikke omtale nærmere. Vi vide jo alle, at Landbrugets økonomiske Drift i den sidste Menneskealder har været baseret paa Kreatur opdræt og Salg af Dyr og dyriske Produkter, medens Plantekulturen egentlig har indtaget en mere beskeden Plads og vist ikke været Genstand for den Opmærksomhed, den ifølge sin Natur kræver. Den store Udvikling i Landbrugets Produktion af de egentlige Salgsvarer har jo bevirket, at Landmændene ikke vare i Stand til paa den Jord, de ejede, at fremskaffe det nødvendige Raamateriale, og der er derfor foregaaet et stort Indkøb af Korn og andre Foderstoffer og andet Raamateriale, der anvendes til Fremstilling af de egentlige Salgsprodukter, Dyr og dyriske Produkter. Imidlertid forekommer det mig, at man fra forskellige Sider i de senere Aar har skænket Plantekulturen og Planteavl en større Opmærksomhed, hvad den sikkert ogsaa fortjener, og det har bl. a. givet sig Udslag i Oprettelsen af Forsøgsstationer i Plantekultur, hvormed man nu agter at gaa videre i Erkendelse af saadanne Stationers store Betydning for Landbrugets fremtidige Udvikling.

Men Sagen har en anden Side. For at disse Forsøg skulle gøre den fulde Nyttel, er det klart, at de Forhold, hvorunder de gøres, maa være saa ensartede som muligt, og derfor kan en Forsøgsstation paa Fyn ganske sikkert ikke siges at være fuldt vejledende for Forholdene i Midt- og Vestjylland, thi baade de klimatiske og Jordbundsforholdene ere saa forskellige i Vestjylland og paa Øerne. For at derfor navnlig Landmændene i Vestjylland kunne faa det fulde Udbytte af slike Forsøg, tror jeg, det vil være i høj Grad formaalstjenligt, at man tager under nærmere Overvejelse og søger at realisere den Tanke, man i Finansudvalget synes at have været inde paa, nemlig at oprette en Forsøgsstation i Vestjylland, og jeg vil derfor anbefale denne Tanke til velvillig fremtidig Overvejelse, idet jeg takker den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget for den Velvillie, de have vist denne Sag ved det Samraad, der har fundet Sted om dette Spørgsmaal.

Endelig kunde jeg ønske at frem-

komme med en ganske kort Bemærkning til et Ændringsforslag, der er fremsat af Landbrugsministeren og tiltraadt af Udvalget, og som findes paa Listen under Nr. 9 og i Betænkningen under Nr. 11. Forslaget angaar Afgivelsen af et Areal af Statsskovene i Nordsjælland paa 13 Tdr. Land til Slangstrupbanen. Det forekommer mig for Resten at være noget flot af Staten saadan uden videre at afgive et Skovareal paa 13 Tdr. Land til et privat Selskab. Men jeg skal i øvrigt ikke modsætte mig Forslaget, da det er muligt, at man har Ret i den Opfattelse, at Staten ad anden Vej, dels ved den Holdeplads eller Station, der bliver oprettet i Skoven, dels ved den forøgede Værdi, Statsskoven faar derved, at Banen kommer til at passere derigennem, faar maaske fuld Erstatning for Afsavnet af de 13 Tdr. Land. Men idet jeg altsaa slutter mig til Forslaget, skønt jeg, som sagt, anser det for noget flot af Staten, skal jeg dog udtale det Haab, at man i Fremtiden baade fra den høje Regerings og fra det høje Folketings Side vil fastholde den samme Opfattelse af Banernes Betydning for Statsskovene, naar man kommer til Forhandling om Baner i andre Egne af Landet, hvor Jernbaneanlæg i høj Grad tiltrænges, og hvor Staten ogsaa er stor Grundejer.

J. H. Jensen: Idet jeg fuldtud slutter mig til den ærede første Talers Bemærkninger angaaende Skovløberne, skal jeg kun gøre nogle faa Tilføjelser. Det vil erindres, at da vi i Fjor behandlede Loven om Forstvæsenets Lønninger, hævdede jeg, at vi burde i alt Fald gaa saa langt ned som til Skovløberne af første Klasse. Det blev imidlertid ikke Tilfældet, de mentes ikke at kunne komme paa Loven, men den højtærede Minister mente, at der nok kunde gøres noget for dem administrativt. Jeg ser nu ved et foreliggende Ændringsforslag og ved en Skrivelse fra Ministeren til Finansudvalget, at man allerede har begyndt lidt i den Retning, idet Ministeren meddeler, at et Skovdistrikt er ledigt, og at det er af den Størrelse, at man mener, at skønt der forhen kun har været en Skovløber, bør der nu være en Opsynsmand, og det tilføjes, at det er blevet ledigt, ved at Skovløberen er bleven forflyttet. Det staar imidlertid for mig, som om dette er en en lille Smule uheldig Fremgangsmaade. Det er muligt, at det i dette Tilfælde har været korrekt, idet den nævnte Skovløber selv har ønsket at blive forflyttet, men er det ikke Tilfældet, at han selv har ønsket